

Ժիւ

ՆԱԹՈՂԻԿՈՍԱՐԱՆՍ ՄԵԾԻՏԱՆՆ ԿԻԼԻԿԻՈՅ

ԱՆԹԻՈՒՆԱՍ - ԼԻԲԱՆԱՍ

Անթիլիսս,

ՄՐԱՄ Ա. ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ ԽՕՍՔԸ ԸՆՏՐՈՒԹԵՆԷՆ ՅԵՏՈՅ(*)

Այս պահը իմ կեանքիս մէջ յատուկ նշանակութիւն ունեցող պահ մըն է: Լեցուն է սիրտս սիրոյ ու յուզումի ալիքներով: Ձեր հաւաքական կամփի արտայայտութեանը մէջ, ես կը տեսնեմ Աստուծոյ կամփը: Ինծի ուղղուած ծառայութեան նոր հրաւերին մէջ, ես կը լսեմ մեր ժողովուրդին ձայնը, մեր պատմութեան ձայնը: Ու սա պահուն Աստուծոյ ներկայութեան մէջ ու ձեր բոլորին դիմաց կանգնած, ինծի վստահուած այս ծանրագոյն պարտականութիւնը կ'ընդունիմ խոնարհութեամբ, պատասխանատուութեան խոր զգացումով ու գիտակից եւ ամբողջական յանձնառութեամբ:

17 տարիներ առաջ, երբ Լիբանանի առաջնորդութեան կոչուեցայ, Լիբանանի հայութեան ուղղած իմ առաջին խօսքիս մէջ ըսի՝ «չեմ ուզեր իմ ծառայութեան տարիները *ըսելիքներով* անցնել, այլ *ընելիքներով* լեցնել»: Նոյնը կը կրկնեմ այստեղ:

Իմ եկեղեցական թէ աշխարհական գործակիցներուս հետ միասին, պիտի փորձեմ, կարելիութեան սահմաններուն մէջ, առաւելագոյն չափով կենսագործել Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Կաթողիկոսութեան համագաղափար առաքելութիւնը մեր ժողովուրդի կեանքին մէջ:

Այս Աթոռը պիտի շարունակէ ինքզինք *ծառայութեամբ* իրագործել ու արժեւորել մեր եկեղեցւոյ ու ժողովուրդի կեանքին մէջ: Այս Աթոռը պիտի շարունակէ վերանորոգ հաւատով ու տեսիլով եւ ամբողջական գործակցութեամբ Ս. Էջմիածնի Մայր Աթոռին հետ, իր գործօն մասնակցութիւնը քերել՝

(*) Սոյն խօսքը Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Արամ Ա. Կաթողիկոսին անդրադարձի խօսքն է, արտասանուած Չորեքշաբթի, 28 Յունիս, 1995-ին, ընտրուելէն անմիջապէս յետոյ, Անթիլիսսի Մայր Տաճարին մէջ:

**Հայց. եկեղեցւոյ միութեան առաւել ամրացման,
ազատ ու անկախ Հայաստանի Հանրապետութեան առաւել ամ-
րացման,**

**Արցախեան ազատագրական պայքարի առաւել հզօրացման,
անյետաձգելի ու հրամայական գործին:**

Այլ խօսքով, Ս. Էջմածնի նախամեծար Մայր Աթոռին հետ մեր գործակ-
ցութիւնը պիտի ըլլայ անմիջական ու ամբողջական: Հայաստանն ու Արցախը
պիտի դառնան մնայնուն ու առանցքային ներկայութիւն Կիլիկիոյ Կաթողիկոսու-
թեան առաքելութեան մէջ:

Սա պահուն եւ կ'ուզեմ առաջին հերթին փառք տալ Աստուծոյ, որ արժանի
ըրազդիս Հայց. եկեղեցւոյ ծառայութեան այս բարձրագոյն պատիւին: Փառք ու
գոհութիւն Աստուծոյ, որ իմ ձեռքէս բռնեց եւ շուրջ 30 տարիներ առաջնորդեց
զիս հայ ժողովուրդի ծառայութեան նամբուն վրայ:

Ես կ'ուզեմ իմ ջերմ շնորհակալութեանս առաջին խօսքը ուղղել ձեզի՝
յարգելի պատգամաւորներ, այն սիրոյն ու վստահութեան համար, զոր ցոյց տուիք
իմ անձիս նկատմամբ:

Եղբայրական սիրով կ'ողջունեմ Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետ՝
Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Ա. Կաթողիկոսը, եւ հանդիսաւոր սա պահուն իրեն կ'ըսեմ
սրտիս բովանդակ անկեղծութեամբ. «մենք միասին պիտի գործենք, ձեռք-ձեռքի,
սիրտ-սրտի՝ ի խնդիր մէ՛կ եկեղեցւոյ, մէ՛կ հայութեան ու մէ՛կ հայրենիքի
համայնական կեանքին մէջ ու նո՛յն եւ մէ՛կ առաքելութեան նամբուն վրայ:

Կ'ողջունեմ Հայց. եկեղեցւոյ Պատրիարքական զոյգ Աթոռները, Երուսաղէ-
մի եւ Կոստանդնուպոլսոյ եւ անոնց Ամենապատիւ Սրբազան եղբայրները: Մեր
Պատրիարքական Աթոռներուն հետ եւս մեր գործակցութիւնը պիտի ըլլայ սերտ ու
ամբողջական:

Ձերմ սիրով կ'ողջունեմ Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Կաթողիկոսութեան ուխտեալ
Միաբանութիւնը, որ, վստահ եմ, վերանորոգ կամփով ու յանձնառութեամբ այս
Աթոռին ծառայութիւնը պիտի տանի մեր ժողովուրդի զաւակներուն՝ ի սփիւռս
աշխարհի:

Ձեր բոլորին անունով ու անձնապէս իմ յատուկ շնորհակալութիւնս կ'ուզեմ
յայտնել մեր Միաբանութեան երիցագոյն անդամներէն՝ Բարձր. Տ. Արտաւազդ

Արք. Թրթռեանին, որ որպէս Տեղապահ անցեալ երեք ամիսներու ընթացքին բարձրագոյն աստիճանի նախանձախնդրութեամբ ու պատասխանատուութեամբ վարեց Կաթողիկոսարանին գործերը:

Կ'ողջունեմ մեր Թեմակալ Առաջնորդներն ու մեր ազգային իշխանութիւնները: Մեր թեմերուն հետ մեր յարաբերութիւնը պիտի ըլլայ անմիջական, հետեւողական ու կազմակերպ:

Կ'ողջունեմ Մայր Աթոռի մասնակցութիւնը այս ընտրութեան, որ ինքնին պերճախօս վկայութիւն մըն է այն անհերքելի իրողութեան, թէ Հայց. եկեղեցին մէկ է իր Կաթողիկոսական ու Պատրիարքական Աթոռներով:

Սա պահուն կ'ողջունեմ Հայաստանի մեր պետական իշխանութիւնը, Լիբանանի ու Սուրիոյ ինչպէս նաեւ մեր Աթոռին ենթակայ բոլոր թեմերուն պետական իշխանութիւնները:

Վերջապէս, անհուն սիրով իմ ողջոյնի խօսքս կ'ուղղեմ մեր սիրելի ժողովուրդին, որուն ծառայելը նուիրական պարտք է ու բարձրագոյն պատիւ:

Թող Աստուած օրհնէ՝ ձեր բոլորը: Թող Աստուած մեր ժողովուրդը առաջնորդէ սիրոյ ու միութեան ճշմարիտ ճանապարհին:

Եկէ՛ք, այժմ երգենք՝ «Մեր Հայրենիք»ն ու ապա «Երբ որ քացունին դռներն յուսոյ»...

Ու այսպէ՛ս, թող Հայաստանն ու Կիլիկիան, Էջմիածինն ու Անթիլիասը զիրար ողջագուրեն ու զիրար ամբողջացնեն՝ ի սէր մէկ եկեղեցւոյ եւ մէկ ու ամբողջական հայութեան:

Այս է մեր կեանքին ճամբան: Ուրիշ ձամբայ չկա՛յ ու չի՛ կրնար ըլլալ:

ԱՐԱՄ Ա. ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ
ՄԵՄԻ ՏԱՆՆ ԿԻԼԻԿԻՈՅ